

«Η διεκδίκηση της διαγραφής του μεγαλύτερου μέρους του χρέους, παρ' ότι δύσκολη, είναι δυνατή και μπορεί να γίνει πράξη από μια κυβέρνηση της Αριστεράς που είναι αποφασισμένη να αγωνισθεί σε αυτήν την κατεύθυνση» «Η μετάβαση των τραπεζών σε δημόσια ιδιοκτησία, δημόσια διεύθυνση και κοινωνικό έλεγχο, συνιστά το θεμέλιο για να εφαρμοσθεί μια νέα χρηματοπιστωτική πολιτική με αποκλειστικά αναπτυξιακά, παραγωγικά και κοινωνικά κριτήρια»

Βασικά σημεία από την παρέμβαση του κοινοβουλευτικού εκπροσώπου το ΣΥΡΙΖΑ στην ημερίδα με θέμα «Χρέος και Τράπεζες»:

«Η Ελλάδα έχει συσσωρεύσει με ευθύνη της πολιτικής και οικονομικής κυρίαρχης τάξης ένα άδικο, βαθύτατα ταξικό, δυσβάστακτο αλλά και αβιώτο χρέος. Αυτό το χρέος συνιστά θηλιά στο λαιμό της χώρας και αν συνυπολογίσουμε και το δυσθεώρητο ιδιωτικό χρέος, τότε μπορούμε να μιλάμε για μια κατάσταση πραγματικό εφιάλτη για το παρόν και το μέλλον της Ελλάδας.

Απέναντι σε αυτή τη ζοφερή εικόνα η μόνη ρεαλιστική απάντηση και διέξοδος είναι η διαγραφή τουλάχιστον του μεγαλύτερου μέρους του χρέους, μια απάντηση που μπορεί να γίνει αφετηρία για ανάλογες λύσεις στο σύνολο της Ευρώπης, ιδιαίτερα στο λεγόμενο ευρωπαϊκό Νότο. Η διεκδίκηση της διαγραφής του μεγαλύτερου, τουλάχιστον, μέρους του χρέους, παρ' ότι δύσκολη, είναι δυνατή και μπορεί να γίνει πράξη από μια κυβέρνηση της Αριστεράς που είναι αποφασισμένη να αγωνισθεί σε αυτήν την κατεύθυνση με όλα τα δυνατά δημοκρατικά μέσα που διαθέτει, στηριγμένη πρώτα απ' όλα στη θέληση και τους αγώνες του ελληνικού λαού. Το γεγονός ότι το μεγαλύτερο μέρος του χρέους είναι χρέος προς «θεσμικούς» πιστωτές όχι μόνο δεν καθιστά ανυπερβλήτη τη διαγραφή χρέους αλλά μάλλον προσφέρει πρόσθετες πολιτικές δυνατότητες για την διαγραφή, ενώ την ίδια ώρα η Ελλάδα πρέπει να διεκδικήσει μαζί με τις γερμανικές επανορθώσεις και την έντοκη επιστροφή του διεθνώς αναγνωρισμένου κατοχικού δανείου».

Ο Παναγιώτης Λαφαζάνης αναφερόμενος στο ζήτημα των τραπεζών τόνισε μεταξύ άλλων:

«Όσο οι τράπεζες θα παραμένουν κάτω από ιδιωτικό έλεγχο και διαχείριση, τόσο η πολιτική κατεύθυνση της χώρας θα υπερκαθορίζεται από το τραπεζικό κεφάλαιο με την πολιτική σε «ομηρία». Θεμελιώδεις προϋπόθεση για να μπει η χώρα σε μια κατεύθυνση

προοδευτικής διεξόδου είναι η πολιτική να τεθεί πάνω από τις τράπεζες, πράγμα που σημαίνει να περάσουν οι τελευταίες κάτω από δημόσια ιδιοκτησία και δημόσια διαχείριση, υπό ουσιαστικό κοινωνικό έλεγχο. Η μετάβαση των τραπεζών σε δημόσια ιδιοκτησία, δημόσια διεύθυνση και κοινωνικό έλεγχο, συνιστά το θεμέλιο για να εφαρμοσθεί μια νέα χρηματοπιστωτική πολιτική με αποκλειστικά αναπτυξιακά, παραγωγικά και κοινωνικά κριτήρια καθώς και για να αντιμετωπισθεί σε όφελος της οικονομίας και της κοινωνίας η «γάγγραινα» των κόκκινων δανείων.»